

Full diocesà

7 d'octubre del 2018

p4 – Celebracions de la Mare de Déu de la Mercè

p6 i 7 – Canonitzacions a Roma durant els treballs del Sínode

Resar el rosari per l'Església

El Sant Pare ha decidit convidar els fidels de tot el món a resar cada dia el sant rosari durant tot el mes marità d'octubre i a unir-se així en comunió i penitència, com a poble de Déu, per demanar a la Verge Maria i a sant Miquel Arcàngel que protegeixin l'Església del diable, que sempre pretén separar-nos de Déu i entre nosaltres.

El Papa fa una crida a tots els fidels del món, convidant-los a acabar el rés del rosari amb l'antiga invocació «Sub tuum praesídium» i amb l'oració a sant Miguel Arcàngel, que protegeix i ajuda en la lluita contra el mal (Ap 12, 7-12).

L'oració, va afirmar el Pontífex fa pocs dies, l'11 de setembre, en una homilia, citant el primer capítol del Llibre de Job, és una arma contra el gran acusador que «vaga pel món a la recerca d'acusacions». Sols l'oració pot derrotar-lo. Els místics russos i els grans sants de totes les tradicions aconsellaven, en moments de turbulència espiritual, protegir-se sota el mantell de la santa Mare de Déu pronunciant la invocació esmentada.

Aquesta invocació diu així:

Sota el vostre mantell ens emparem, santa Mare de Déu. Escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge gloriosa i beneïda.

Amb aquesta sol·licitud d'intercessió, el Sant Pare demana als fidels de tot el món que resin perquè la santa Mare de Déu posi l'Església sota el seu mantell protector, per defensar-la dels atacs del maligne, el gran acusador, i fer-la, al mateix temps, sempre més conscient de les culpes, dels errors, dels abusos comesos en el present i en el passat i compromesa a lluitar sense cap vacil·lació perquè el mal no prevalgui. El Papa també ha demanat que el rés del sant rosari durant el mes d'octubre conclouï amb l'oració escrita per Lleó XIII:

Arcàngel sant Miquel, defenseu-nos en la lluita, sigueu el nostre ajut contra la dolenteria i els paranyes del dimoni. Supliquem que Déu el mantingui sota el seu imperi i vós, Príncep de la milícia celestial, llanceu a l'infern, amb el poder diví, Satanàs i els altres esperits malvats, que corren pel món buscant de perdre les ànimes. Amén.

«Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.» El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meva carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment ells dos formen una sola família.

(2,18-24)

Salm responsorial

Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.

(Salm 127)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

(2,9-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es podia divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?» Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se.» Jesús els digué: «Moisès

va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els digué: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.»

(10,2-16)

«Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri»

Recuperem l'essència

Jean Hakolimana, prev.

En l'evangeli d'aquest diumenge veiem com els fariseus s'acosten a Jesús amb una preocupació real sobre la possibilitat del divorci i les seves condicions. Els mestres n'havien fet un estudi casuístic exhaustiu. Fins i tot s'havia arribat a debatre si el divorci es podia donar arran d'un sopar mal preparat. Jesús no s'en-calla en aquest debat casuístic sinó que els convida a tornar a la font per a mirar les coses en la seva puresa: «Al principi, Déu creà l'home i la dona... i ells dos formen una sola carn.» Jesús procura assegurar la base de la qual es desprenen les nostres decisions diàries en aquest àmbit. El mètode de Jesús ens pot ajudar a estalviar-nos debats estèrils que fan molt soroll i poc servei.

Estem immersos en canvis socials profunds que generen cada vegada més dificultats a l'hora d'encaixar la vida diària amb l'exigència de la fe: si els divorciats poden combregar o no, si la confessió és un pas obligat per a combregar, si hi ha o no compatibilitat entre la condició homosexual i els ordes... tants debats que correm el risc d'acabar desbordats i enfadats, entre tots. Seguint el ritme amb el qual es donen els canvis i els matisos que els acompanyen, podem acabar extenuats. Potser ens convé recuperar aquest mètode de Jesús. Ensenyar incansablement l'amor del Pare que s'ha manifestat en Jesús mort i ressuscitat. Assegurant aquesta base, oferim mitjans als fills i filles de Déu per a discernir com respondre a aquest amor, sense per part nostra caure en la casuística farisea del que es pot fer o no. Tanmateix, per a portar la gent a la frescor de l'evangeli, primer ens hem de situar nosaltres mateixos en la seva òrbita.

La imatge

La segona part de l'evangeli llegit fa dels infants un model de l'acolliment del Regne de Déu. L'ideal de matrimoni, tal com Jesús el proposa, topa amb la manera que la cultura ambient enfoca les vivències de la parella.

N'hi ha prou amb aconseguir un contracte? O bé fer per assegurar-se la felicitat? L'espòs, l'esposa, reben de Déu un regal, que no han triat i que hauran de conrear.

Deixeu que els nens vinguin a mi (1884). F. Uhde

Agenda

Lit. hores: Setmana III

8 dilluns

— Sant Simeó
— Sant Nèstor
— Santa Thais
Ga 1,6-12/Salm 110/Lc 10,25-37

9 dimarts

— Santa Sara
— Sant Abraham
— Sant Dionís
— Sant Joan Leonardi
Ga 1,13-24/Salm 138/Lc 10,38-42

10 dimecres

— Sant Tomàs de Villanueva
— Sant Sabí
— Sant Daniel Comboni
Ga 2,1-2.7-14/Salm 116/Lc 11,1-4

11 dijous

— Sant Germà
— Sant Joan XXIII
— Santa Maria Soledad Torres Acosta
— Ntra. Sra. de Begoña
Ga 3,1-5/Lc 1, 69-75/Lc 11,5-13

12 divendres

— La Mare de Déu del Pilar
1Cr 15,3-4. 15-16. 16,1-2 o bé Ac
1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 dissabte

— Sant Eduard
— Beat Manuel Borràs de Tarragona
Ga 3,22-29/Salm 104/Lc 11,27-28

14 diumenge XXVII de durant l'any, cicle B

Sv 7,7-11/Salm 89/He 4,12-13/Mc 10,17.30

Els targarins celebren la festa de la Mare de Déu de la Mercè

Josep Castellà / Foto: Salvador Cos

Els feligresos targarins celebraren la festivitat patronímica de la Mare de Déu de la Mercè, una festa immemorial a la ciutat des que en el segle XIII els Pares Mercedaris fundaren aquí el seu convent fins al segle XIX. En el marc del seu temple s'oficià una solemne missa presidida per l'escolapi targarí P. Jaume Salas, en servei pastoral a l'església del Carme de Barcelona. Concelebraren Mn. Josep Maria Vilaseca i el P. Ramon Novell, escolapi targarí, fins ara a missions. L'homilia fou predicada pel P. Jaume Salas i les pregàries anaren a càrrec del P. Novell.

La celebració reuní nombrosos devots de la barriada i de la ciutat en aquest santuari marià, amb la interpretació final dels Goigs de la Mare de Déu de la Mercè, lletra de Jacint Verdaguer i música de Lluís Millet, mentre es feia la veneració de la imatge.

Els cants anaren a càrrec d'un grup de cantaires parroquials acompanyats a l'harmònim per Jesús Balletbò. Un any més, aquesta tradició religiosa targarina fou renovada amb un notable fervor, i els assistents compartiren un petit refrigeri amb coca, xocolata i beguda.

Festa de la Mercè, titular de la parròquia de Solsona

Amb motiu de la Mare de Déu de la Mercè, titular de la parròquia de Solsona, per primera vegada s'ha dut a terme una octava de pregària amb adoració eucarística, del 17 al 24 de setembre.

De dilluns a diumenge es va poder pregar als peus de la Mercè, a la catedral, de set a vuit del vespre. L'estona de pregària combinava silenci amb música, pregàries i rés del rosari amb intencions concretes per les activitats, projectes i grups que formen la parròquia de Solsona.

L'octava es va cloure amb una missa solemne el dilluns a les deu del matí, en la qual Mn. Lluís Tollar va anar desgranant la visió parroquial, com ens agradaria que fos la nostra parròquia: alegre, fraterna, evangelitzadora i oberta a tothom. Donem les gràcies a tots els qui reseu per la parròquia i us encoratgem a continuar-ho fent!

ALBA, al Museu Diocesà i Comarcal

Fa un més es va inaugurar l'exposició "Alba. Més de 400 anys d'indumentària litúrgica a l'Església de Solsona", al Museu Diocesà i Comarcal. Ara, des d'aquestes pàgines del full diocesà, us volem recordar que aquesta exposició romandrà oberta fins el 28 de febrer de 2019.

Més de 400 anys d'història reflectits en els fils i brodats de casulles, guants, capes i altres induments que mostren un ric patrimoni amb un missatge litúrgic inherent que, en aquesta exposició, es mostra a través d'un muntatge expositiu que combina a la perfecció conceptualització i didàctica.

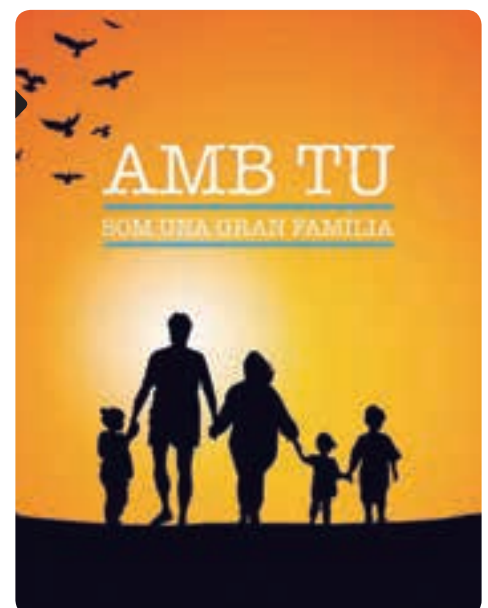
Un muntatge que posa en evidència la coordinació entre els diferents equips de comissariat i disseny. El títol és també un gest cap a tot aquest món simbòlic: "Alba" és el nom del vestit litúrgic essencial però també és la sortida del sol en el naixement d'un nou dia o el color del la túnica dels batejats en renéixer en una nova vida.

Diversos significats d'una mateixa paraula que la fan adient per descriure aquesta exposició. Esteu tots convidats a venir per conèixer, entendre i descobrir el món de la indumentària litúrgica. No us ho perdeu!

Memòria d'activitats de la diòcesi

Un any més, el bisbat de Solsona publica la memòria d'activitats per tal de mostrar les accions i els recursos que desenvolupa i utilitza al llarg de l'any. Enguany l'article inicial mostra la direcció i la visió que està prenent la nostra diòcesi des de fa un quant temps, i la resta de continguts pretenen donar una visió de les activitats que s'han dut a terme durant el 2017, així com també els comptes diocesans de la manera més senzilla, transparent i entenedora possible, sense oblidar la part més social (Càritas i Mans Unides) i cultural (restauracions i cura del patrimoni i la cultura).

Per diversos motius, no estarà disponible a les vostres parròquies en format paper fins al gener. Demanem que disculpeu les molèsties que això pugui ocasionar. Tanmateix, podeu trobar tota la informació i contingut de la memòria a la pàgina web del bisbat (www.bisbatsolsona.cat). Us animem a entrar-hi i donar-hi un cop d'ull! Gràcies per fer-la possible!

Canonitzacions a Roma durant els treballs del Sínode per als Joves

Redacció

Del 3 al 28 d'octubre s'està celebrant a Roma la XV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes amb el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional», en la qual participarà el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

Aquest Sínode ha estat convocat pel papa Francesc per a estudiar i prendre decisions sobre un tema que el preocupa i que interessa a tota l'Església, amb l'objectiu d'acompanyar els joves en el seu camí existencial cap a la maduresa perquè, a través d'un procés de discerniment, puguin descobrir el seu projecte de vida i realitzar-lo amb alegria, obrint-se a la trobada amb Déu i amb els homes i participant activament en l'edificació de l'Església i de la societat.

Diuenge vinent se celebrarà una gran cerimònia de canonització d'alguns beats, un breu perfil biogràfic dels quals publiquem en el present número.

Aquest Sínode ha estat precedit per un treball de preparació intens, amb la participació de molts joves. Pel març, el Papa es va reunir amb tres-cents joves a Roma per celebrar la reunió pre-sidonal, de la qual van sortir les bases d'un document, l'*Instrumentum laboris*, que serà l'eina de treball del Sínode.

Aquest document s'ha vist enriquit també amb les opinions de milers de joves d'arreu del món que a través de les xarxes social han fet les seves aportacions.

El cardenal Joan Josep Omella, reproduint unes paraules del Sant Pare, diu que en aquest Sínode «l'atenció, la pregària i la reflexió de l'Església estaran posades en vosaltres, els joves, amb el desig de comprendre i, sobretot, d'acollir el do preciós que representeu per a Déu, per a l'Església i per al món».

Nunzio Sulprizio

Jove italià (1817-1836), orfe des de ben petit. Treballava a les ordres del seu oncle, que el maltractava i li provocà una greu ferida a la cama, la qual derivà en crònica i incurable. Els seus grans sofriments foren suportants amb un ànim serè i alegre. D'una gran vida d'oració, sempre va consolar i estimar els altres malalts.

Pau VI

Giovanni Battista Montini fou pontífex entre 1963 i 1978. Continuà i clausurà el Concili Vaticà II, s'obrí a l'ecumenisme i al diàleg amb el món, amb viatges i diàleg amb els artistes. Reformà la

cúria romana. En els anys difícils del postconcili, confirmà la fe dels creients (el «Credo del Poble de Déu») i defensà la regulació natural dels naixements, el celibat eclesiàstic i un just desenvolupament dels pobles.

Óscar Romero

Arquebisbe de San Salvador entre 1977 i 1980, el seu pontificat fou cèlebre per la prèdica en defensa dels drets humans i per la solidaritat amb les víctimes de la violència política

que assolava el Salvador.

L'assassinat d'un jesuïta li obrí els ulls i impulsà un missatge en favor del més desprotegits. Morí assassinat mentre celebrava missa.

Francesco Spinelli

Sacerdot italià (1853-1913), fundador de dues congregacions religioses femenines.

Les seves obres van posar al centre un amor més ardent a l'Eucaristia, celebrada i adorada, per testimoniar-la en un amor més ardent als pobres i als germans. Ell mateix va donar exemple amb una vida eucarística extraordinària i un amor als necessitats, en qui hi veia la presència de Jesús.

Vincenzo Romano

Sacerdot italià (1751-1831). Va ser rector durant tota la seva vida del seu poble natal, Torre del Greco, prop de Nàpols. Fou un rector amb una gran fama de santedat i d'unitat de vida.

Reconstruí el temple destruït per l'erupció del Vesubi, guià la comunitat confirmant-la en la fe i visqué extraordinàriament la caritat, especialment amb les necessitats de la gent de mar.

Nazaria March

Religiosa madrilenya (1889-1943) que passà la major part de la seva vida a Bolívia. D'origen humil, ingressà en les Germanetes dels Ancians Desemparats amb el nom de Nazaria de Santa Teresa, d'on sortí per fundar les Missioneres de la Croada Pontifícia, dedicades a les escoles i a la promoció de la dona amb una espiritualitat molt ignasiana. Morí a l'Argentina amb fama de santedat.

Katharina Kasper

Religiosa alemanya (1820-1898), amb una claríssima vocació des de ben joveneta.

Fundà les Serventes Pobres de Jesucrist, per a servir els pobres i els malalts.

Nascuda en el si d'una humil família camperola, fou una dona plena de fe i de fortalesa, que hagué de superar grans dificultats.

La Dita

«Fer-se'n creus...»

Sebastià Codina, prev.

Tant els qui anem a missa sovint com els qui només hi van *quando coeli*... quan parlem ens fem un fart de citar la Bíblia:

Fer-se'n creus... (venir de nou, quedar esparverat).

Portar la creu... (aguantar el xàfec dels entrebancs i maldecaps).

Com un esperitat... (de mala manera i a la desesperada).

De la pell de Barrabàs... (de conducta reprobable).

Més negre que un pecat... (lleig i repugnant).

El benjamí de la família... (el més petit de tots; el caganiu de Jacob).

Plorar com una Magdalena... (recorda els sanglots de la Magdalena).

Semrar cugula... (provocar malestar o embolics, calumniar, difamar).

Parlem dels béns parroquials

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa una setmana i escaig fórem acusats d'haver robat terres i immobles privats i "del poble", a l'empara d'una "llei franquista", que ens concedia immatricular —registrar per primera vegada sense disposar d'escriptura de propietat— terrenys o immobles en el Registre de la Propietat. Aquesta acusació, feta sense aportar cap prova i sense explicar les raons d'aquest mecanisme de registre que podia usar l'Església fins l'any 2015, és falsa i malintencionada.

Us explico breument el context general d'aquesta acusació, que continua suscitant curiositat mediàtica. Us animo a consultar a la nostra web alguns documents més extensos sobre el tema.

Quan es va crear el Registre de la Propietat (1861), per a garantir la fiabilitat de les vendes d'immobles, l'Església catòlica, com totes les administracions públiques, va poder registrar els seus béns, excepte els temples, sense aportar document de compra-venda o de donació en herència. Els béns de l'Església provenien d'actes jurídics difícilment documentables ja que molts havien succeït moltes centúries abans.

Tingueu present que la creació de parròquies sovint succeïa de la següent manera: els veïns d'un poblet o contra-

da que assistien a missa a una ermita o capella demanaven al bisbe de tenir rector resident; el bisbe el nomenava si els fidels construïen una rectoria i donaven un tros de bosc per a disposar de llenya, un hort per a cultivar hortalisses i un camp per a tenir farina pel pa. Sovint els propietaris feien real donació però no ho escripturaven.

Els temples catòlics només es van poder registrar a partir de l'any 1998. Es considerava que com que no estaven subjectes a compra-venda no era necessari. L'any 2015, amb una nova reforma de la llei hipotecària, s'acabava, per a l'Església catòlica, la possibilitat d'immatricular béns sense disposar d'escriptura, i això feu que la diòcesi i les parròquies registressin temples i rectories pendents dins del termini establert.

Des d'aleshores, ningú ha presentat ni cap queixa ni cap reclamació. Amb tot, com que el Bisbat i les parròquies no tenen cap afany d'aglutinar patrimoni, més aviat suporten amb molta dificultat el seu manteniment, si s'ha comés algun error estem oberts a la revisió de l'expedient en qüestió.

És bo que arran de la polèmica conegueu com vetllem per allò que pertany a cada comunitat parroquial i que ha de servir per a fer possible la vida cristiana de tots els fidels.

